

[Handelsministeren.]

paa samme Maade, kan slet ikke komme i Betragtning, faar overhovedet ikke noget Laan.

Det ærede Medlem Hr. Hasle nævnte Bestemmelsen i § 4, Pkt. 4, og sagde, at det var dog for galt, at Staten nu skulde tabe paa udestaaende Fordringer; det var efter det ærede Medlems Opfattelse en fuldkommen meningsløs Bestemmelse, der her var indført i § 4. Nej, denne Bestemmelse er slet ikke saa meningsløs, den er tværtimod overordentlig fornuftig. Det, der er Tale om, er, at Staten kan yde Garanti mod Tab paa Laan. Som jeg allerede har sagt, har Forholdet været dette i lang Tid, at baade Banker og Sparekasser, som havde Penge til Raadighed til Udlaan, har været utilbøjelige til at laane de paagældende Midler ud, og vi har jo i lang Tid haft dette ganske ejendommelige Forhold, at enkelte Banker har haft langt over 50 Mill. Kr. staaende paa Folio i Nationalbanken til $\frac{1}{2}$ pCt.s Rente samtidig med, at der var stærkt Begær efter Laan, men de paagældende Institutioner og andre Institutioner, der ogsaa havde likvide Midler, vilde ikke anvende dem til Udlaan. Af Frygt for Fremtiden, som de ansaa for at være saa usikker, vilde de tage det Tab, der var forbundet med, at deres Midler, som de havde maattet betale en meget højere Rente af, var anbragt i Nationalbanken paa Anfordring til en Rente, der faktisk var omtrent lig Nul.

Nu er Forholdet dette, at der af Krisefonden kan ydes Garanti mod Tab paa Laan, som ydes af Banker og Sparekasser til bestaaende Erhvervsvirksomheder eller til Igangsættelse af ny Virksomhed, men denne Garanti bliver først effektiv, naar den paagældende Institution har tabt 25 pCt. af det, der er udlaant; derefter deltager saa Staten med sin Garanti, hvis Tabet bliver større. Der er altsaa ikke, som det ærede Medlem Hr. Hasle sagde, noget urimeligt i dette, det er tværtimod logisk, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, dersom man da overhovedet ved Statens Hjælp vil yde Bidrag til, at der kan komme ny Virksomhed i Gang. Her er jo Tale om, at den paagældende Laaneinstitution sammen med Staten gaar ind for at yde Laanet. Det er ikke Staten, Krisefonden, der yder Laanet, det er den paagældende Institution, men Staten gaar ind for i begrænset Omfang at sikre Laaniverne mod Tab.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hasle, at Handelsministeren nu skulde sidde og skønne over Byggelaan, og det ærede

Medlem sagde, at det vilde blive en Administration, som man slet ikke kunde overkomme i Handelsministeriet. Hvis Forholdet var saaledes, at man efter Lovforslaget skulde gaa ind i noget, der lignede det, som det ærede Medlem her kritiserede, saa vilde jeg ogsaa tro, at det vilde være uoverkommeligt for Handelsministeren og Handelsministeriets Embedsmænd. Men der staar intet som helst derom i Lovforslaget, Det er Krisefonden, der her træder i Virksomhed, og det er en Institution ligesom enhver anden Institution, der gaar ind for at yde Laan eller Garanti.

Det ærede Medlem Hr. Hasle sluttede med at sige, at dersom det konservative Folkeparti skulde gaa ind for dette Lovforslag, skulde det prøves i et Udvalg, og der skulde gennemgribende Ændringer til. Jeg forstaar det ærede Medlem Hr. Hasles Ord saaledes, at det konservative Folkeparti afviser Lovforslaget, men derfor er der jo ikke noget til Hinder for, at det kan prøves i et Udvalg. Saa kan vi faa at se, om det konservative Folkeparti har noget andet at sætte i Stedet. Det kunde jo tænkes, og i hvert Fald er jeg nysgerrig efter at se, om de Konservative virkelig har noget at stille op til Erstatning for det, her foreslaas.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i sit Møde i Dag har vedtaget:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 9. November 1931 i La Paz afsluttet Handelstraktat mellem Danmark og Bolivia med dertil hørende Slutprotokol.

Det paahviler mig at stille Forslag om, paa hvilken Maade denne Sag skal behandles. Det Forslag, jeg vil stille, vil gaa ud paa, at Sagen undergives til Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Lørdag den 4. Marts, Kl. 11 med følgende Dagsorden:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v.